Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

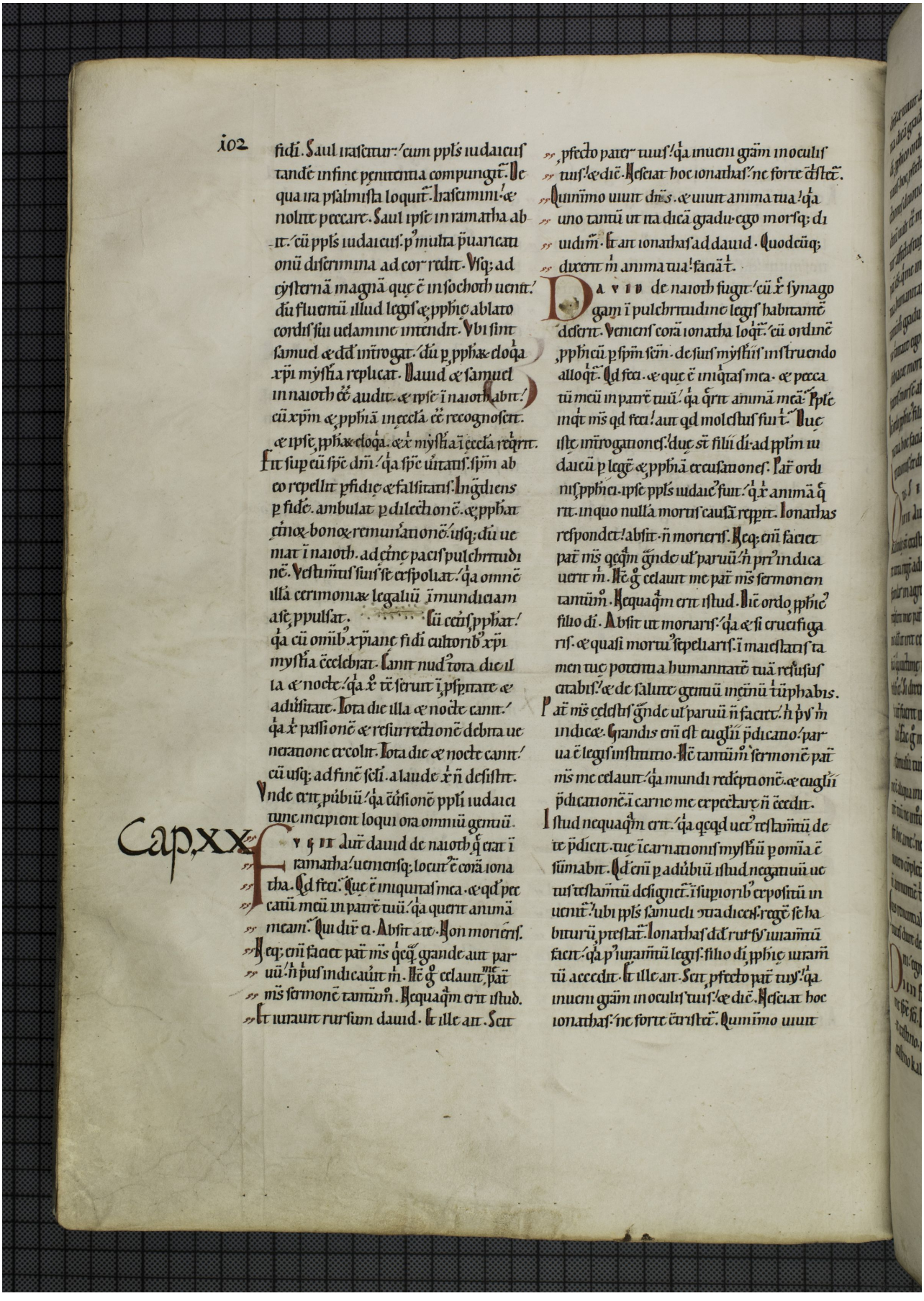

102

fidi. Saul irascitur: cum ppls iudaicus tandē in fine pœnitentiæ compungit. De qua ira psalmista loquit. Irascimini & nolite peccare. Saul ipse in ramatha abit. cū ppls iudaicus p multa ꝑuaricatiōnū discrimina ad cor redit. Usq; ad cysternā magnā quę ē in sochoth uenit. Ad fluentū illud legis & ꝓphię ablato cordis sui uelamine intendit. Vbi sint samuel & dāvid inuocat. Ad q̄ ꝑ ꝓphiæ eloq̄a xpi mysteria replicat. Dauid & samuel in naioth cōmorant. audit. & ipse in naioth abit. cū xpō & ꝓphīs in ecclā cōuersatur. recognoscit. & ipse ꝓphiæ eloq̄a. & mysteria in ecclā reꝑit. Fit sup cū spūs dñi. q̄a spūs ūtatis. spūs ab eo repellit pfidię & falsitatis. Ingrediens p fidē. ambulat p dilectionē. & ꝓphat cōtra bonos remunerationē. usq; dū uenit in naioth. ad cōtemplationis pulchritudinē. Vestimentis suis se exspoliat. q̄a omnē illā cerimoniæ legalium imundiciam aspernatus. cū cōtemplatiua. ꝓphat. q̄a cū omnib xpianę fidei cultoribus xpi mysteria celebrat. Canit nudus tota die illa & nocte. q̄a xpō seruit in pspitate & adūsitate. Tota die illa & nocte canit. q̄a xpi passionē & resurrectionē debita ueneratione excolit. Tota die & nocte canit. cū usq; ad finē sēculi. a laude xpi nō desistit. Vnde erit, prophetia: q̄a cōfessionē ppli iudaici tunc incipient loqui ora omnium gentium.

Cap. xx

Fvgit dāvid de naioth & venit in ramatha. ueniensq; locutus ē cōtra ionathā. Quid feci. Quę ē iniquitas mea. & quod peccatum meum in patrē tuum. q̄a quærit animam meam. Qui dixit ei. Absit a te. Non morieris. Neq; enim faciet pater meus q̄cq̄ grande aut paruum. nisi prius indicauerit mihi. Hoc & celauit me pater meus sermonem istum. Neq; erit istud. Iterauit rursum dauid. & ille ait. Scit pfecto pater tuus. q̄a inuenio gratiam in oculis tuis. & dicit. Nesciat hoc ionathas. ne forte contristet. Quinimo uiuit dñs. & uiuit anima tua. q̄a uno tantū ut ita dicā gradu. ego morsq; diuidit. Ait ionathas ad dauid. Quodcūq; dixerit mihi anima tua. faciā tibi.

David de naioth fugit. cū a synagogam in pulchritudine legis habitare nō desinit. Venit coram ionatha loquit. cū ordinē ꝓphicū pspm scm. de suis mysteriis instruendo alloq̄t. Qd feci. & quę ē iniquitas mea. & peccatum meum in patrē tuum. q̄a q̄rit animā meā. Explet mq̄t ms qd feci. aut qd molestus fui tibi. Duc iste mirogationes. duę sūt filii dei. ad ꝓphetiam iudaicū ꝑ legē & ꝓphās accusationes. Patres ordinis ꝓphici. ipse ꝓphetes iudaice fuit. q̄a animā q̄rit. in quo nullā mortis causā reꝑit. Ionathas respondet. absit. nō morieris. Neq; enim faciet pater ms qcq̄m grande uel paruū. nisi prius indicauerit mihi. Hoc g celauit me pater ms sermonem tantum. Neq; erit istud. Dicit ordo ꝓphicus filio dei. Absit ut morieris. q̄a & si crucifigeris. & quasi mortuus sepelieris. in maiestatis tamen tuę potentia humanitatis tuæ refusus orabis. & de salute gentium inimicum tuum phabis. Pater ms celestis grande uel paruū nō facit. nisi prius indicet. Grandis enim est euangelii ꝓdicatio. parua ē legis institutio. Hoc tantum nō sermonem pater ms me celauit. q̄a mundi redemptionē. & euangelii ꝓdicationē. in carne me expectare nō credit. Istud neq; erit. q̄a qcqd ueritas retinuit de te ꝓdixit. tuę in carnationis mysteriū pomia cōsumabit. Qd enim p dubium istud negotium uoluntas retinuit designet. in superioribus exposito inuenit. ubi ppls samuelis uota dicens. rogē se habituru ꝓpter. Ionathas dat ruborem iuramento facit. q̄a p iuramentum legis. filio dei ꝓphetę iuramenti accedit. & ille ait. Scit, pfecto pater tuus. q̄a inuenio gratiam in oculis tuis. & dicit. Nesciat hoc ionathas. ne forte contristet. Quinimo uiuit